

8. Osmý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení. Žalobci tvrdí, že SRB vychází z nesprávného výkladu ustanovení, která umožňují využití NPP, když na základě abstraktní analýzy stanoví stejné opatření pro všechny instituce, a dále že připravuje tato ustanovení o užitečný účinek, jelikož podíl NPP je systematicky a bez dostatečného odůvodnění omezen na právními předpisy stanovené minimum.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice 2014/59, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 4. července 2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel a další v. SRB

(Věc T-392/22)

(2022/C 311/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paříž, Francie) a 25 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2022/18 ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do SRF v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- na základě článku 277 SFEU prohlásil, že se neuplatní následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí (¹), prováděcího nařízení (²) a nařízení v přenesené pravomoci (³):
 - čl. 69 odst. 1, čl. 69 odst. 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 5, 6, 7 a 20, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci se na podporu žaloby dovolávají osmi žalobními důvody, které jsou v podstatě stejné nebo podobné jako žalobní důvody uplatněné ve věci T-391/22, Société générale a další v. SRB.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).
- (³) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice 2014/59, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).